

У нашій державі термін «публічна адміністрація» законодавцем на сьогодні не визначено. Проте ст. 3 Кодексу адміністративного судочинства України визначає поняття «публічної служби» як діяльність на державних політичних засадах, професійну діяльність суддів, прокурорів, військову службу, альтернативну (невійськову) службу, дипломатичну службу, іншу державну службу, службу в органах влади Автономної Республіки Крим, органах місцевого самоврядування.

Поняття «публічна адміністрація» не є новиною для українського права взагалі. Воно присутнє у роботах українських адміністративістів, які працювали за межами радянської правової школи. Так, Ю. Л. Панейко в роботі «Теоретичні основи самоврядування» (1963 р.) писав, що основою адміністративного права є те, що воно регулює організацію та діяльність публічної адміністрації.

Публічна адміністрація як правова категорія має два виміри: функціональний та організаційно-структурний:

1) при функціональному підході публічна адміністрація – це діяльність відповідних структурних утворень із виконання функцій, спрямованих на реалізацію публічного інтересу. Таким інтересом в українському праві визнано інтерес соціальної спільності, який легалізовано й задоволено державою. Таким чином, наприклад, виконання публічною адміністрацією правоохоронної функції означає системну діяльність усіх структурних утворень, які мають таку функцію;

2) при організаційно-структурному підході досліджувана категорія означає сукупність органів, які утворюються для здійснення (реалізації) публічної влади. В українському праві публічною владою визнано: а) владу народу як безпосереднє народовладдя; б) державну владу (законодавчу, виконавчу, судову); в) місцеве самоврядування.

Публічну владу в Україні здійснюють такі органи:

1) Верховна Рада України (Парламент), Президент України як владний інститут, місцеві ради. Вони реалізують владу народу, що знаходить вираз у виборчих процесах;

2) усі органи й установи, що реалізують державну владу, а саме: органи виконавчої влади, суди тощо;

3) усі органи й установи, що реалізують місцеве самоврядування, у тому числі виконавчі комітети місцевих рад, громадські об'єднання, органи самоорганізації населення тощо.

Таким чином, публічна адміністрація – це система організаційно-структурних утворень, які на законних підставах набули владних повноважень для їх реалізації у публічних інтересах.

Компетенція міських рад та їх виконавчих органів, районних рад та районних державних адміністрацій у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху

Горбунова О.Ю., викладач кафедри організації охорони громадського порядку ННІПФПМГБНГУ НАВС, кандидат юридичних наук

Безпека дорожнього руху стала однією з найактуальніших соціально-економічних проблем нашого часу. Щодня на українських автошляхах

реєструються дорожньо-транспортні пригоди, внаслідок яких гинуть і травмуються люди. Саме за таких умов надзвичайно важливою є роль державного управління безпекою дорожнього руху.

Державна політика в галузі дорожньої безпеки зазвичай реалізується через законодавство, програмні акти та стратегічні концепції. Але не менш важливу роль відіграють також суб'єкти забезпечення безпеки дорожнього руху, від злагоджених дій яких залежать стан аварійності, рівень транспортного обслуговування населення, якість надання автотранспортних послуг тощо.

До компетенції міських рад та їх виконавчих органів, районних рад та районних державних адміністрацій у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху належить:

- виконання вимог законодавства та рішень органів виконавчої влади про дорожній рух і його безпеку;
- розробка, затвердження та реалізація міських і районних програм розвитку дорожнього руху та його безпеки;
- формування міських і районних фондів, у тому числі позабюджетних, для фінансування програм і окремих заходів, спрямованих на розвиток дорожнього руху та його безпеки;
- контроль за організацією навчання різних соціально-вікових груп населення Правил дорожнього руху, планування заходів, пов'язаних із профілактикою його безпеки, та контроль за їх виконанням;
- контроль за підготовкою і підвищенням кваліфікації водіїв, технічним обслуговуванням і ремонтом транспортних засобів, забезпеченням розвитку сфери цих послуг;
- організація дорожнього руху на території міста і району згідно з відповідними генеральними планами, проектами детального планування та забудови населених пунктів, автоматизованих систем керування дорожнім рухом, комплексних транспортних схем і схем організації дорожнього руху та з екологічно безпечними умовами;
- здійснення та фінансування заходів, пов'язаних із профілактикою дитячого дорожньо-транспортного травматизму;
- проведення роботи по пропаганді безпеки дорожнього руху;
- організація будівництва, реконструкції, ремонту та утримання автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів;
- встановлення порядку і здійснення заходів щодо забезпечення охорони транспортних засобів на платних стоянках та в колективних гаражах;
- прийняття рішень про розміщення, обладнання та функціонування майданчиків для паркування транспортних засобів та стоянок таксі на вулицях і дорогах населених пунктів, здійснення контролю за дотриманням визначених правилами паркування транспортних засобів вимог щодо розміщення, обладнання та функціонування майданчиків для паркування;
- керівництво та контроль за діяльністю підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності та господарювання за

виконанням вимог законодавства, рішень органів державної виконавчої влади про дорожній рух і його безпеку;

- контроль за виявленням дорожньо-транспортних пригод та впровадженням заходів у місцях їх концентрації, на аварійно-небезпечних ділянках вулиць, доріг та залізничних переїздах;

- організація системи заходів щодо медичного забезпечення безпеки дорожнього руху та контроль за їх реалізацією;

- накладання у межах своєї компетенції адміністративних стягнень за порушення законодавства у сфері дорожнього руху та його безпеки;

- керівництво роботою по справлянню податків, зборів та інших обов'язкових платежів у сфері дорожнього руху.

Міські ради та їх виконавчі органи, районні ради та районні державні адміністрації, мають право розглядати і вирішувати інші питання, які відповідно до чинного законодавства належать до їх відання.

Поняття адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері оподаткування: доктринальні підходи

Іщенко В.В., викладач кафедри публічного права Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»

Конституція України закріпила обов'язок кожного сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом (ч. 1 ст. 67). Виконання цього важливого конституційного обов'язку забезпечується застосуванням до правопорушників у сфері оподаткування різноманітних засобів, в т.ч. заходів державного примусу, серед яких одним із найбільш ефективних залишається адміністративна відповідальність.

Проте, у вітчизняній та російській науковій літературі немає єдиного погляду щодо розуміння поняття адміністративної відповідальності у сфері оподаткування. Так, Р.А. Усенко свого часу пропонував використати у проєкті ПК України наступне визначення: «Адміністративна відповідальність у сфері оподаткування полягає у застосуванні податковими органами до осіб, винних у вчиненні передбачених цим Кодексом правопорушень, фінансових санкцій в розмірі і порядку, передбаченому цим Кодексом» [1, с.53]. Проте, запропоноване визначення, на нашу думку, є досить дискусійним та неповним, оскільки, по-перше, воно не враховує, що адміністративна відповідальність полягає, перш за все, у застосуванні адміністративних стягнень або заходів впливу (до неповнолітніх), передбачених законодавством про адміністративні правопорушення (питання про правову природу фінансових санкцій досі залишається дискусійним); по-друге, адміністративні стягнення або заходи впливу за вчинення адміністративних правопорушень у сфері оподаткування, мають право застосовувати не лише податкові, а й інші органи (зокрема, місцеві суди). Крім цього, немає потреби закріплювати це визначення у ПК України, оскільки в проєкті КУпАПр пропонується закріпити поняття адміністративної відповідальності (ст.9 проєкту), склади адміністративних проступків у сфері оподаткування,